

Franqueig concertat

ACCIO SINDICAL

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any II **PREUS DE SUSCRIPCIÓ:** Paquets des de 5 exemplars, a 12 cts. exemplar. Número solt, 15 cts. - Trimestre, 250 pessetes. **Valls, Dijous 12 d'Agost de 1937** **REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:** Carrer de B. Durruti, 44. **Número 45**

EDITORIAL

EL MAL CAMI

En contra del que hom podria suposar tenint en compte la tragèdia que viu el nostre poble, avui, com als pitjors temps de la Història del nostre país, la política priva per damunt dels interessos econòmics i humans que estan en joc en aquesta lluita èpica del proletariat ibèric contra el feixisme europeu. Per alguns sectors dels marxistes, en absolut minoritaris entre les forces obreres, no els interessa altra cosa que sortir d'aquesta condició minoritària, encara que sigui a costes del falsejament de la veritat, del renunciament al respecte humà, encara que sigui trencant tota llei de convivència i tot principi de probitat política. Ells únicament tenen un objectiu; manar, i això, com sigui. Si és possible ho farien en nom del partit majoritari, d'aquí aquest afany de proselitisme. Si no és possible així, intentaran manar imposant una dictadura apoiada per forces, la missió de les quals, és defensar la pàtria invadida per les hosts feixistes i també d'un possible alçament reaccionari a reraguarda: però que mai han servir per a sotmetre al poble sota la brutalitat d'un règim minoritari inspirat per doctrines i procediments exòtics al nostre país.

No obstant, així és. Amb una voluntat i perseverança dignes de millor causa veiem com es van eliminant de la direcció política nacional a certs sectors proletaris. Ara sembla que s'intenti eliminar a certes forces democràtiques antifeixistes que des del primer moment de la revolució i en el pla que li són propis han estat als primers rengles de l'antifeixisme junt amb el proletariat.

Per tal de restar clientela a les forces democràtiques, aquest sector marxista s'ha fet seu el programa petit-burgès de la defensa de la propietat i la petita burgesia. És que aquesta posició respon al programa socialista propi? No, de cap manera. Aquesta és una posició anti-socialista; però d'aquesta manera és fàcil atreure els incautes burgesos, els quals creuen que des del G.E.P.C.I. podran defensar llur calaix de les masses obreres i consumidores de la mateixa central sindical. El que interessa és atraure nous afiliats i a la vegada afegint els adversaris encara que per a aconseguir-ho es tingui de fer traïció a llur doctrina i encara que s'hagi d'emprar la calúmia i la vilesa.

Mentre tant, mentre els partits polítics amb el seu afany proselitista poden afeblir la moral del combatent, tant el del front com el de reraguarda; mentre la política no pensa en res més que en guanyar posicions, les coses de l'economia i del treball resten completament abandonades i millor encara, resten obstruïdes, com si els petits avenços d'ordre social portats a cap pel proletariat victoriós el 19 de juliol fossin una eretgia que s'ha de combatre com el pitjor enemic del proletariat. Sembla talment que el que necessiti el nostre proletariat per a guarir els seus mals provocats pel capitalisme i l'església, és retornar el poder econòmic a l'antic capitalisme i als vells clergues: tal fa pensar la posició de cert partit dit marxista.

I mentre succeeixen aquestes coses tant fóra de lloc, tant renyides amb l'estat emocional del nostre poble, **Però per la política professional, això no interessa, com tampoc sembla que interessi, amb l'intensitat que cal, la guerra; el que interessa, és precisament allò que pot dificultar les bones relacions de l'antifeixisme: el proselitisme i la humiliació de l'adversari.**

Degut a l'escassetat de paper que hi ha per la premsa, ens veiem obligats a fer la tirada d'aquest número i tal vegada alguna altra, en paper de color

Irreverències

Leemos en «Ayer», periódico faccioso de Jerez:

«Lo que no puede un hombre enmendar en sí ni en los otros, débelo sufrir con paciencia hasta que Dios te ordene de otro modo.»

Dicen que son máximas de Cristo.

«La vigilancia de la costa se está cerrando con igual rigor, para impedir la evaporación de los productos nacionales.»

«Estupendo! Los organismos de unificación sindical que han dirigido la exportación agrícola y orientado la producción, encontrarán con tal medida la necesaria ayuda.»

«Sí, sí, hay que impedir la «evaporación» de los productos nacionales.»

«La victoria no será de ningún partido, sino de todos.»

«Un comunista pide la palabra para responder a la alusión.»

«Queipo llama sinvergüenzas a los luchadores vascos.»

«¿No habló de la entrada en Madrid? Si no fuera repugnante este tipo beodo y corrompido, nos parecería el más imperfecto de los bufones.»

Las democracias debieran decidirse de una vez y cogiendo del brazo al proletariado hispano, decir aquello de: «A Roma por todo», sin que el nombre de la ciudad tenga aquí un significado simbólico.

PENTAPOLIN

Refermem la nostra unió

La reraguarda dels facciosos es desmorona. Les continuades rivalitats entre els caps dels diversos partits polítics, requetés per una part i falangistes per l'altra, són una prova contundent de ço que afirmem. Per altra banda cal destacar la posició de cada dia més acusada, que adopten els oficials espanyols davant el deshonor que per ells significa, veure's humiliats per la oficialitat estrangera, que actua descaradament com si tament fos la verdadera mestressa del país.

Les Agències estrangeres donen compte continuament de moviments esclatats a l'Espanya facciosa. Ahir fou a Granada on va esclatar una greu revolta militar. Demà, serà en altres indrets on aquests sagnants fets es reproduiran en forma més violenta.

Fins ara el poble esclavitzat pels militars traïdors, no havia pogut manifestar-se en forma violenta, degut a la estreta vigilància que damunt seu s'exerceix. Es nota però que l'alt comandament és impotent per reprimir les continuades explosions d'indisciplina. Es de creure que aquestes s'aniran generalitzant a mesura que s'intensifiqui la tramesa de forces estrangeres, per tal que vagin substituïnt a les forces que cauen delmades per la metralla dels nostres valents soldats.

Aquests fets, confirmen una vegada més, l'opinió, exposada en diferents oportunitats, que el triomf final ha de correspondre al sector bel·ligerant que es vegi apoiat per una reraguarda més sòlida i unida moral i materialment.

Quan els connacionals que s'han vist forçats a prendre les armes contra llurs germans, per combatre a les ordres de nacions estrangeres arribin a conèixer per mitjà d'una propaganda intensa la nostra verdadera situació, i sa-

piguen que ací han acabat les diferències existents entre els partits i organitzacions, i que la nostra finalitat essencial és foragitar als estrangers del país i implantar un règim al qual tots els espanyols es sentin lliures i germans, el panorama nacional canviarà radicalment. Poc ens té de preocupar la pèrdua d'una posició i si es vol la pèrdua de pobles i ciutats, car el resultat final de la lluita, serà el refermament de la nostra victòria total.

Vegeu sinó amb quanta persistència i a costa del perill que suposa, dia rera dia, segueixen passant-se a les nostres rengleres combatents de les forces enemigues. I és de creure que l'exòde s'intensificarà a mesura que la nostra conducta al front i a la reraguarda sigui més exemplar. Per cap concepte hem de donar motiu a que se'ns cregui minats per l'enveja i l'odi entre nosaltres; tots aquells que obrin per trencar la solidesa del front antifeixista, han d'ésser considerats com a traïdor, a la causa i tractat, amb el màxim rigor que aquesta mena de delictes comporta.

Hem de demostrar al món que som dignes de merèixer la victòria que anhelem, no solament per les reconegudes heroïques qualitats dels nostres combatents, ans també per aquelles altres virtuts d'honoradesa, de noblesa, de solidaritat i de generositat, les quals fan els homes amos dels seus destins.

Hem de procurar que responguin a una realitat les esperances dels que esclavitzats pel terror feixista, encara s'atreveixen a llençar crits de redempció reclamant que anem a lliberar-los. Nosaltres estem obligats a fer-ho perquè som l'autèntica representació d'aquest poble indomable que lluita per no desaparèixer.

Davant dels procediments emprats per cert partit, el qual preté exercir la dictadura i per tal d'evitar que això es realitzi, cal que els nostres militants sentin la responsabilitat del moment.

Els companys Confederals de Valls i Comarca, que lluiten al Front d'Aragó, han regat novament aquelles terres, amb llur sang generosa.

Acció Sindical ret el seu emocionat homenatge als companys caiguts, i expressa la seva sincera simpatia als companys ferits.

Honor i glòria als nostres combatents!!!

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

Festival benèfic

Per al proper diumenge dia 15 del corrent, s'organitza un magne festival a la nostra ciutat.

Segons referències que tenim, el Batalló de l'Exèrcit Popular Regular, que està estatjat a la nostra població, conjuntament amb els representants de totes les nostres organitzacions anti-feixistes i municipal, estan enllestint la confecció del magne programa.

La finalitat d'aquesta festa, serà recaptar cabals a benefici de l'Hospital de Sang i per comprar llibres per tal d'engrossir la llar i Biblioteca del Soldat.

El poble de Valls, tindrà ocasió el proper diumenge de demostrar llur fervor antifeixista, i llur amor a la Causa que defensem, assistint i col·laborant a aquesta magnífica obra. Quina joia pels vallencs ésser cridats a engroixir el fons de l'Hospital de Sang, Hospital que guarirà les ferides dels homes que exposen i donen llur vida per tal d'assolir un esdevenidor més feliç i més humà. Quina joia també i quina satisfacció per vosaltres poble de Valls, contribuir a que els soldats, aquests soldats que poden ésser fills, germans o companys vostres, passin les hores que tinguin de lleure el més agradable possible i al mateix temps s'instrueixin. Per aquest motiu tenim la seguretat que us donareu compte de l'obra altament altruista que fareu assistint a aquestes festes. No dubtem ni un sol moment que aquest festival ha de deixar un dolç i agradable record.

Avicultura

Selección de buenas ponedoras

A las gallinas se las coloca en una pata un anillo metálico o de celuloide, que lleva un número que viene a ser (pero mucho más barata) lo que en nosotros la célula personal. En los ponedoras registradas, al penetrar la gallina, cae una trampilla que la impide salir, y una vez puesto el huevo, se levanta la trampilla, que se vuelve a colocar; se ve el número de la gallina y se anota en un papel o cuaderno registro, en que de arriba abajo se habrán puesto los números de cada gallin y de izquierda a derecha, los días del mes. Así, en el encuentro de estas dos columnas no habrá más que poner una raya.

Aun hay un procedimiento más sencillo, aconsejado por el competensimo avicultor Salvador Castelló, para descubrir las gallinas máe ponedoras, y se describe así: «Cuando entre las pollitas nacidas de febrero a mayo se ve a una dando huevos en octubre, se le pone en la patita una sortija de celuloide o se le a una cinta, colorada, por ejemplo. Si empieza a poner en noviembre, la cinta o la sortija se le pone de color verde, y si es en diciembre cuando empieza a poner, la cinta o sortija será amarilla.

Si la pollita que empezó a poner en octubre y que lleva ya el distintivo colorado sigue poniendo en noviembre, además de éste se le agrega el verde, y si sostiene la puesta en diciembre, aun se le agrega el amarillo.

Si puso en octubre y, descansando en noviembre, volvió a poner en diciembre, llevará sólo los distintivos colorado y amarillo, y por tanto indicará menos persistencia en la puesta invernal que la presencia de las tres sortijas.

Con este procedimiento, cuanto meno descubrimos y clasificamos las ponedoras invernales, y como casi siempre éstas son las de mayor postura, con ellas pueden formarse los grupos de productoras, con grandes probabilidades de haber dado con las buenas.

Tot obrer ha de llegir:

Acció Sindical

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38 VALLS

AGRUPACIO de DONES LLIURES

Es convoca a totes les companyes, a la reunió general que es celebrarà el proper dia 14, a les set de la tarda, al local del Comitè Comarcal de les JJ. LL., sota la següent

ORDRE del DIA

- 1.er Nomenament de la taula de discussió.
- 2.on Informe del Comitè Regional de Dones Lliures.
- 3.er Discussió de l'Ordre del dia del Ple Nacional de Dones Lliures, a celebrar a València.
- 4.rt Nomenament de les comissions de Propaganda, Treball, Cultura, etc.
- 5.e Assumptes generals.

Donada la importància dels assumptes a discutir, demanem que no falti cap companya.

Aquesta Junta prega a les companyes que estudiïn detingudament l'Ordre del Dia, per tal que aportin suggerències a la reunió.

Us saluda anàrquicament,

LA JUNTA

Valls, 6 d'agost del 1937.

BAN

Com a conseqüència de certes denúncies formulades davant la Comandància Militar de Tarragona per diversos veïns d'aquesta ciutat, les quals es refereixen a la concentració en Caixa dels soldats mobilitzats, amb data d'avui, l'esmentada Comandància Militar em prega que dongui la màxima difusió a les següents instruccions:

1.ª Tots els individus compresos en les Lleyes cridades a concentració de 1931 al 1936 i que van ésser declarats inútils temporals pel Consell de Sanitat de Guerra seran cridats per a sofrir nova revisió.

2.ª Tots els que van ésser declarats útils per a serveis auxiliars, també seran cridats a concentració segons disposa l'Ordre general de concentració i distribució dels reemplaçaments de 1931 i següents.

3.ª Tots els que tinguin al seu poder el document de que presten servei a Indústries de Guerra, revalidat amb data 1.er de juliol i posterior no poden ésser cridats de moment.

4.ª Tots els declarats inútils totals queden a disposició del Ministeri de Defensa Nacional de la República.

Hom recorda, també, que tot minyo que no estigui exceptuat, té l'obligació de presentar-se a concentració i el que deixi de fer-ho, pot ésser i serà denunciat per a la seva detenció i sofrirà el càstig a què, en llei, procedeixi.

Valls, 10 d'agost del 1937

L'Alcalde-President,

JOSEP PIÑAS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

EDICTE

Aprovats en sessió de la Comissió Municipal de Govern de data 4 del corrent mes, els padrons dels arbitris municipals sobre rodatge, veles i tribunes, anuncis a la via pública, guals, cups que tenen la tapa a la vora, portes que obren cap a fora, i el repartiment general d'utilitats, resten els mateixos exposats al públic, a la Intervenció Municipal, durant el termini de vuit dies als efectes de reclamació, passats els quals no s'admetrà cap reclamació.

Valls 5 d'agost del 1937

L'Alcalde-President

JOSEP PIÑAS

C. N. T.

A. I. T.

Federació Local de Sindicats

Es posa en coneixement de tots els familiars que tinguin Milicians al Front, que el dia 16 del corrent sortirà el Camió que portarà paquets als Fronts de Saragossa i Terol.

Es reben paquets tots els dies al Local de la Federació Local. (Plaça de la República n.º 11).

Per la Federació Local

El Secretariat

Valls 12 d'Agost del 1937.

El pro i el contra

Ens trobem davant d'un fet de guerra a l'Extrem-Orient?

No ho cregueu pas!... Les hostilitats, al menys certes hostilitats, han començat des de fa ja uns quinze dies; però això no es pas la guerra.

Les tropes japoneses abasseguen

les tropes xineses; però això no es pas la guerra.

D'aquesta manera la pau assoleix un èxit estimable una vegada més... La pau es manté ferma, en mig del soroll dels canons i per tot arreu a on la sang es vessa abundant... La pau es manté, a Pekin com a Tien-Tsin... Una agradable pudor col·lectiva al pla internacional extent un vel fi damunt els afers sino-japonesos... A cap Cancelleria es pronuncia el mot de guerra... Chist! Calleu!... No és convenient pronunciar aquest mot desagradable!... La pau continua...

Unicament que ella és una mica bruta de color roig, una mica esquinçada, a la dolça Asia...

Això no és pas la guerra... No obstant, les innocents i tranquil·les poblacions civils de Tien-Tsin i els seus contorns han estat copiosament bombardejades. Les víctimes d'aquests incidents de temps de guerra són, ens diuen, molt nombroses. Però en la vida no podem pas deixar-nos portar massa per impressions de petits detalls... Això no és pas la guerra!

Aquestes quantes manifestacions de l'activitat de l'aviació i de l'artilleria no han fet més, en tot cas, que demostrar que les lleis de la pau, per no parlar de les de la guerra, han magníficament evolucionat darrera els últims progressos de la civilització...

En cas de dificultats i de conflictes susceptibles d'enfrontar dos exèrcits l'un contra l'altre, es des de ara ben establert que ja no existeixen poblacions civils...

...Si aludiu un cert Comitè de no-intervenció que no es decideix a reconèixer als espanyols que es baten des de fa ja 13 mesos, la qualitat de bel·ligerants, aquesta qualitat —si ens podem servir del mot!— és reconeguda avui, a tots els malaurats humans, els infants de llet, els vells, a les dones...

Decididament, la Humanitat fa camí... i la fi del món arranjara, un dia o altre, totes les coses...

MAURICE PRAX

C. N. T.

A. I. T.

Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Anexes

VALLS

SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

COL·LECTIVITAT DE FIGUEROLA DEL CAMP

Normes per les quals ha de regir-se aquesta Col·lectivitat

ARTICLE 1.er Tots els membres que componen aquesta Col·lectivitat, tindran els mateixos drets i deures.

ART. 2.on La Col·lectivitat es regirà pels acords presos en Assemblea. La llei imperant serà la de majories.

ART. 3.er Tots els que entrin a formar part de la Col·lectivitat, vénen obligats a aportar llurs béns a la mateixa; propietats, besties de conreu, estris de treball, etc.

ART. 4.rt Es crearà una Cooperativa de distribució de queviures de totes classes, la missió de la qual, serà abastir la Col·lectivitat.

ART. 5.e Tothom que pertanyi a la Col·lectivitat adquirirà—sense moneda—de la Cooperativa tots els productes que la mateixa tingui, però, serà anotada a una llibreta tota la mercaderia que hagin proveït, i la diferència per fer el total que la família tingui assignada, l'hi serà entregada en metàl·lic.

ART. 6.e Tots els membres de la Col·lectivitat que sofreixin malaltia o accident del treball i que els impossibiliti de treballar, seran ateses totes les seves necessitats, tant de subsistència com sanitari-quirúrgic. Seran ateses en les mateixes condicions, totes les dones que tinguin necessitat de llevadora. Igualment seran ateses totes aquelles persones que tinguin necessitat de metge local.

ART. 7.e Sempre que un membre de la Col·lectivitat contraguí matrimoni li seran abonades 500 pessetes. Si els dos contraïents són socis de la mateixa, els hi seran abonades 1000 pessetes per despeses d'amoblament. No tindran dret a rebre de la Col·lectivitat les esmentades quantitats si al contraure matrimoni no fa un any que siguin socis.

ART. 8.e Tots els treballadors que tinguin dos oficis se'ls hi permetrà triar el que més els plagui. Si el que escolleix en hi ha manca de treball se'ls obligarà a treballar de l'altre ofici.

ART. 9.e Són útils pel treball, tots els individus des de l'edat de 14 anys fins que les forces físiques els ho permetin.

a) Tots els individus que compleixin els 60 anys, podran treballar voluntàriament.

10. En cas de mort d'un soci, la família continuarà cobrant el jornal que cobrava la persona difunta, fins després de recollits els fruits. Després la família podrà elegir entre deixar les terres a la Col·lectivitat o treballar-les pel seu compte.

ART. 11. Totes les persones que formin part de la Col·lectivitat, tenen el deure de treballar per la mateixa, segons la seva capacitat, edat i sexe.

ART. 12. Els socis que visquin en una vivenda arrendada, la Col·lectivitat pagarà l'arrendament mentre sigui necessari.

ART. 13. La Col·lectivitat retribuirà a les famílies segons la quantitat de membres que la composin. Les normes establertes seran les següents: una persona sola, 5'00 pessetes; famílies de dues persones 7'00 pessetes; de tres, 9'00 pessetes; de quatre, 11'00 ptes.; de cinc, 13'00 ptes. Les famílies de més de cinc, els hi seran augmentades una peseta per persona. Van inclosos els diumenges.

ART. 14. En els treballs complementaris de la terra, les dones cobraran quatre pessetes diàries.

ART. 15. Tots els individus a l'ingressar a la Col·lectivitat se'ls hi farà un inventari de les eines, carros, animals i terres que hi aportin, fent constar si aquestes són pròpies o arrendades. Aquest inventari es farà per duplicat. L'original serà per l'interessat i la còpia per la Junta o secció.

ART. 16. Si durant el primer any de pertànyer a la Col·lectivitat és mort un animal de treball dels aportats a la mateixa, serà abonada la meitat del seu valor. L'animal serà valorat al moment de morir-se i sempre que l'interessat no vulgui continuar treballant a la Col·lectivitat.

ART. 17. Tot soci de la Col·lectivitat gaudirà cada any de 15 dies de vacances. Entenent-se però, que mentre durin les actuals circumstàncies de lluita contra el feixisme, no deuen regatejar-se esforços.

ART. 18. Com que l'ingrés de soci a la Secció de treball col·lectiu és voluntari, si acabat l'any econòmic se'n volés sortir, podrà fer-ho i li seran retornades les terres i demés objectes que hagués aportat al seu ingrés.

ART. 19. La Col·lectivitat crearà una Granja Avícola i fomentarà la cria de tota classe d'animals.

ART. 20. Tota família pertanyent a la Col·lectivitat podrà posseir pel seu ús domèstic sis gallines i dos conills de cria, amb la condició que als dos anys, els hi seran venuts per altres dos de més joves.

ART. 21. Quan algun soci no compleixi el treball reglamentari, la Secció reunida en Assemblea general acordarà el que cregui més pertinent. Les aplicacions de sancions l'hauran d'acordar-ho el 75 per 100 de socis que constitueixin l'Assemblea.

ART. 22. Tot individu que vulgui ingressar a la Col·lectivitat, serà necessari que pertanyi a una de les Organitzacions C.N.T., U.G.T. i Unió de Rabassaires.

LA COMISSIÓ

Figuerola del Camp, Agost del 1937.

Comissió Municipal de Govern

Extracte dels acords presos per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 1 d'Agost del 1937. Presidí l'Alcalde - President Josep Piñas i hi assistiren els Consellers - Regidors següents: Avellà, Martí Català, Simó Rodon, Plana i Robusté.

Una vegada llegida és aprovada l'acta de la sessió anterior.

Restà assabentada la Comissió del següent comunicat, procedent de la Direcció General d'Administració Local: «Generalitat de Catalunya.—Següent Interior.—Direcció General d'Administració Local.—En contestació a la vostra atenta comunicació n.º 3.228, data 23 del corrent, he de fer-vos avinent que malgrat haver fet la declaració de vacants de la representació del P. O. U. M., el Partit Socialista Unificat de Catalunya sosté la retirada dels seus representants en el si del Consistori, no hi ha cap inconvenient d'indole legal per què l'Ajuntament de la vostra digna Presidència pugui continuar regint la vida municipal, amb la col·laboració dels 6 Consellers de la C. N. T. i els 6 d'Esquerra Republicana de Catalunya, essent el dit nombre de 12, més l'afegit al de les altres Minories, si n'hi ha, esmentades en el Decret d'octubre, el nombre vàlit per a reformar les votacions de Majoria, esmentat en l'article 119 de la vigent Llei Municipal Catalana.—Visqueu molts anys.—Barcelona, als 28 de juliol del 1937.—El Director General d'Administració Local.—M. Galés (signat).—Ciutadà Josep Piñas, Alcalde-President de l'Ajuntament de Valls.—(Hi ha un segell amb la següent inscripció: Direcció General d'Administració Local.—Generalitat de Catalunya.—Governació.

S'acorda que la Conselleria de Treball i Obres Públiques presti individus de la Brigada Municipal al concessionari Miró Amill a fi d'efectuar el trasllat de les escombraries de la ciutat.

S'acorda que sigui tramès al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya l'extracte dels acords presos per la Comissió de Govern en les sessions celebrades en el transcurs del prop-passat juliol.

Vista una comunicació, de data 4 d'agost del Juge de 1.ª Instància i Instrucció, sol·licitant la instal·lació de nou mobiliari, consistent en una taula escriptori, ja que ha estat augmentada la plantilla d'aquell Jutjat s'acorda accedir a la petició formulada.

Es llegida una comunicació, de data 4 d'agost, procedent de la Companyia d'Assegurances «La Catalana» sol·licitant l'abonament d'un seguit de primes corresponents a contractes sobre immobles administrats per l'Ajuntament. S'acorda traslladar la sol·licitud a la Caixa Immobiliària.

Es llegida una comunicació, de data 28 del prop-passat juliol, signada per l'Alcalde de Tarragona sol·licitant diverses dades relatives a defensa passiva de la ciutat. S'acorda complimentar-la, tot seguit.

Restà assabentada la Comissió de Govern d'una comunicació, de data 3 del mes que som, signada pel Comitè de Control de la Cooperativa Elèctrica de Valls, en la qual fa avinent aquest que, a partir del mes que som, l'esmentada Cooperativa facturarà la llum i força de les dependències municipals d'acord amb els preus següents: Llum a 0'55 ptes. el Kw. Força a 0'25 ptes. el Kw. I que, de moment, deixa igual l'enllumenat públic, car —segons diu— la minva de consum degut als llums que circumstancialment queden apagats, compensa l'augment que hauria d'efectuar-se si tots funcionessin normalment.

Es llegida una comunicació, de

Transports Col·lectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus

Tarragona

Lleida

Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

data 4 del mes que som, signada pel Comissari del Ter. Batalló (140 Brigada Mixta - 38 Divisió), destinada en la nostra ciutat, en la qual sol·licita un present per a disputar-se'l en un partit de futbol que, pròximament es celebrarà, com a número de programa d'un festival projectat. Ensem sol·liciten que un representant de l'Ajuntament formi part de la Comissió Organitzadora de l'esmentat festival. S'acorda nomenar, per a tal efecte, al Conseller-Regidor Francesc Robusté i Borràs i concedir el present sol·licitat en forma de col·lecció de llibres, el nombre i preu dels quals es deixi a discreció de l'Alcaldia-Presidència.

Vista una comunicació, de data 29 del prop-passat juliol signada per David Sanromà i Joan Ollé Vilalta, en representació del Sindicat de Funcionaris Municipals (C. N. T.) i per Pere Espanyol Plana i Joan Solé Rafecas en representació del Sindicat de Treballadors del Municipi (U. G. T.) relacionada amb la que presentaren els susdits organismes amb data 27 del mateix mes s'acorda deixar-la, vuit dies sobre la taula per a resoldre-la, definitivament, en la pròxima sessió ordinària de la Comissió de Govern.

S'acorda l'exposició al públic dels Padrons corresponents als Arbitris Municipals sobre rodatge

i portes que obren cap a fora; veles i tribunes; cups; guals i anuncis a la via pública.

S'acorda l'exposició al públic del Repartiment General d'Utilitats corresponent a l'actual exercici.

I no havent-hi altre afer a ésser tractat, s'aixeca la sessió.

MERCAT AGRICOLA

Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana comuna	100'00 ptes.	58'5 quil.
» negreta	10'00 »	» »
Ametlla moliar	110'00 »	50'5 »
» llargueta	80'00 »	40 »
» esperança	75'00 »	» »
» comu	70'00 »	» »
» marcona	70'00 »	» »
Blat	85'00 »	100 »
Ordi	100'00 »	» »
Civada	100'00 »	» »
Erp	100'00 »	» »
Faves	125'00 »	» »
Guises	125'00 »	» »
Moresc	140'00 »	» »
Vece	130'00 »	» »
Garrofes	20'50 »	40 »
Farina 1.ª	98'00 »	100 »
» 2.ª	94'00 »	» »
Tercerilla 1.ª	60'00 »	60 »
» 2.ª	57'00 »	» »

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

Passi el que passi, ocupi el lloc que ocupi, tan al front com a la reraguarda, el militant de la Confederació no ha d'oblidar mai que és això: militant de la Confederació Nacional del Treball.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Cap el retorn, de la vida activa

La farsa internacional

Les ales negres i els vaixells pirates, complint la criminal missió que el capitalisme internacional els hi tenen encomanades, deixen çapre llur metralla mortífera damunt ciutats obertes, assassinant despiadadament la pacífica població civil.

El homes, però, que sempre ens hem manifestat contraris a totes les guerres, no ens ha sorprès poc i gaire tanta maldat, puix que, d'una manera palpable sabem per endavant els resultats de totes les guerres hagudes i les conseqüències de la present.

La humanitat viu una època d'odis i rencors, la qual cosa fa difícil evitar les guerres. Aquestes, si de fet no poden evitar-se almenys s'hauria de procurar humanitzar-les una mica més, sense que aquesta humanització, signifiqués claudicacions per cap dels bàndols combatents i pogués influir en el resultat de la lluita.

Recordo que després de la gran guerra, els organismes Oficials dels Estats pertanyents a la Societat de les Nacions, vist el resultat catastròfic de la mateixa, van creure arribat el moment d'humanitzar les guerres i amb aquesta finalitat dictaren un còdic, que en síntesi deia: «Queda terminantment prohibit en tota conflagració bèl·lica, atemptar contra ciutats obertes». Aquesta disposició tan justa, fou acceptada unànimament per totes les nacions.

Ara, bé. S'ha complert aquest pacte? Nosaltres els espanyols podem afirmar que no. I hem demostrat davant tot el món, amb proves irrefutables, que no s'ha complert. I després de demostrar-

ho, hem vist com aquelles nacions compromeses en el pacte, no han fet absolutament res per evitar tanta criminalitat.

Proletaris espanyols, davant l'insult que les nacions europees fan a la nostra guerra, en la qual s'hi juguen els destins del proletariat de tot el món, cal parlar clar. Si avui el nostre exercit Popular, és prou poderós per abatere el feixisme nacional, encara no ho és prou per aixafar el feixisme internacional, la qual cosa vol dir, que tenim de fer la guerra dintre la nostra pròpia nació, sense preocupar-se del què a fora puguin dir i puguin fer, tota vegada que tampoc els interessa les monstruositats que el feixisme està cometent.

Cal que contrarrestem la força d'aquest enemic, sigui en la forma que sigui. Ell ha volgut portar la guerra en un terreny d'extermini, al Front i a la reraguarda, sense deixar pedra sobre pedra. Nosaltres ni ara ni mai, com deia el malaguanyat Durruti, renunciarem a la victòria. Per això és necessari que tots els antifeixistes tinguin el mateix lema: «Vèncer o morir».

I per vèncer si és necessari destruïrem tota l'Espanya feixista pam a pam, lent desaparèixer les arrels del què avui és vergonya i escarni de la llibertat. I damunt les runes encara flamejants, construirem una nova Espanya que respongui als anhels del poble que lluita i treballa.

R. JUNGOSA

Aguilón, Juliol del 1937.

Arriba un moment que l'home sent enllorança per la seva vida activa, malgrat aquesta li produeixi un sofriment constant.

Això demostra que l'home no pot renyir mai amb l'activitat, per molt dura que aquesta sigui.

Amb això consisteix el gran valor de l'home, que amb les seves activitats ha aconseguit transformar tota la vida, i ara Espanya està transformant tota una civilització.

Així mateix ho entenen tots els valors intel·lectuals que no han sucumbit per la cobardia, o per la seducció del feixisme, i que la seva intel·ligència està per damunt del metall groc: l'or.

Segueixo fent d'aprenent de vnicultor, i no tinguent altra relació que les persones que formen el nucli de les meves noves activitats, segueixo estant semi-incomunicat, però si bé les meves espatlles estant dolorides, el meu servell treballa més bé ara que abans, únicament que ara comença a treballar massa sobre molts aspectes que en aquest moment no puc saber com abans.

El meu escriptori sol ésser sota dels pins que amb les seves ombres, em lliuren dels raigs del sol que cauen com brases de foc.

Les coses escrites en plena natura tenen la virtut de no estar impregnades ni de passió ni de rencors, sinó que plenes de oxigen sà, donen el mateix resultat que un ésser engendrat en plena Naturalesa, i apartat de tot l'ambient corromput de les grans metròpolis.

Per això perdono'm estimat lector, si aquesta setmana no et puc parlar encara de les coses que faig, la meua poca intel·ligència i la meua modestia et podrien interessar quelcom, com que estic apartat de tot el que avui preocupa enormement el nostre poble, fins la pròxima setmana no et podré parlar dels problemes vitals que tantes llàgrimes ens costen.

Sortim a les quatre del matí amb un familiar meu, cap a Castellgali.

Per entremig de pins, boscos i muntanyes tenim de fer els 7 quilòmetres que ens separen de dit poble.

A l'arribar al bell cim d'una carena, veiem sortir el sol com si sortís de dintre el mar. La calitxa li donava un aspecte meravellós, amb el seu gran espai color or, anava creixent mirant fit a fit a la terra. Ell és el testimoni ferm del nostre drama... Igual que jo el veuria milers de milers de companys nostres que ficats dintre de les trinxeres i en els refugis, els vindria a despertar assenyalant el

nou dia, i que per molts assenyalava l'eternitat, i altres en el moment de contemplar-lo, un obús, una bomba o una bala, els haurà segat la vida per sempre... i del Sol al no res, un forat dintre terra, i allà descansarà eternament, un defensor de les llibertats hispàniques; un soldat del poble, i un fill de la llibertat...

Anem pujant i baixant costes de pins. Tot seguit, Montserrat es planta al nostre davant com si volés dir-nos, jo sóc més gran que totes les meves germanes.

Des de la serralada on passem, es veu com una veta blanca que volta la muntanya, és la carretera que des de Càn Massana, va a ficar-se dintre el bell mig de les muntanyes montserratines.

La mateixa carretera que vé del Bruc. Aquesta carretera s'ajunta a través de 129 anys, amb totes les que els feixistes tenen preses, amb la seva invasió.

Qui no recorda la invasió napoleònica de l'any 1808!

Qui no recorda també amb l'històrica gesta del «Timbal del Bruc». Ve a ésser com un Guadalupe, un Pozoblanco, un Jarama i tants altres on els invasors corrien com a conills. Per això Montserrat se'm fa més simpàtic, perquè a la seva falda mateix va sorgir la gesta més ferma d'un poble que defensà la seva llibertat, i la seva independència.

Ja hem arribat dalt del bell cim de les serralades. A mà dreta; hi ha Montserrat gegantina i ferma com a l'any 1808, a la mà esquerra, s'hi obra un panorama magnífic. Manresa deixa veure tota la seva força industrial divisant-se algunes xemaneies. Escorren-se com un conill del caçador, per la part Sud de Manresa, marxa el riu Llobregat el qual alimenta de força motriu una sèrie de fàbriques, i finalment dona als mercats de Barcelona, l'abastiment quotidià de verdures.

Segueixen després de Manresa els Condals, la gran fàbrica dels carbons de Sant Vicens de Gasterlet. Les fàbriques s'arreglaren prop del riu buscant l'aigua, com una colla de pescadors de canya que esperen el peix que piqui.

Són les riqueses del nostre poble, que una vegada acabat amb els bàrbars invasors, Catalunya i Espanya, pendran el títol a Bèlgica, d'ésser el jardí d'Europa.

Retornem cap a casa. Prop del camí hi ha una cùrrua de formiguetes, les unes venen carregades, i les altres van a buscar lacàrrega.

Jo vaig tenir la curiositat de mirar al rellotge (cosa que aquest gest, fa molt mal efecte amb una companya) per veure si duraria gaire estona, i passaren 17 minuts fins arribar al cau. Allí hi havia un munt de brossa i a la vora una grossa alsina. Jo aleshores hauria fet com la quitxalla, m'hauria aje-gut allà a contemplar tota aquella gran activitat, i del qu'èssent més desitjos era de poder-les interviuar, i demanar-les-hi un sèrie de detalls que crec que manquen als éssers racionals.

Em sentia tot un reporter. Com les hauria tramés gustós les meves impressions de tota aquella família laboriosa, i quan jo les hi hagués dit que a uns 300 quilòmetres d'allí, s'estaven mantant milers d'homes; els uns per voler imitar a les formiguetes, que totes treballen, i els altres per voler viure esclaus i defensar els interessos d'un sagnant. Sé que m'haurien respost això:

I vosaltres sou éssers racionals i encara us mateu per una llei humana que per nosaltres no hi ha hagut mai cap lluita ni cap mort? S'haurien fetat del nostre racionisme i s'haurien volgut quedar amb un estat d'«inferioritat» racional, per seguir tal com segueixen.

No voldrien tenir res de comú amb molts homes, i segurament tenen raó.

JAUME RUCHES

De les masses Antifeixistes que enfervorides per la lluita el dia 22 de juliol del 1936 i guiades per Durruti i altres herois emprengueren la reconquesta victoriosa d'Aragó, Comorera en diu despectivament i rencuniosament *tribus*. Què hauria estat de Catalunya i d'Espanya sense l'esforç i el sacrifici d'aquestes *tribus*? Quasi sempre es desprecia i s'odia aquelles condicions de sacrifici i de generositat que el nostre ànim és incapaç de sentir i viure. Això és que li succeeix al company Comorera.

Diu Comorera:

«Catalunya al principi mantenia els seus vicis d'origen. Va començar la guerra amb unes quantes tribus que assaltaven els camins, dient que anaven a prendre Saragossa. Avui comptem amb un gran exèrcit l'exemple del qual, està en la gloriosa divisió Carles Marx. Hem pogut vèncer les dificultats i eliminar els valents de les carreteres; però covards al front».

Afirmem nosaltres:

Els únics que tenen autoritat moral per jutjar els «valents de carretera i covards al front», són els que lluiten a les trinxeres al costat dels que abans estaven a les «carreteres». Els demés per molt alts que estiguin, i per més Comorera que es diguin, estan molt per sota dels «valents de carretera».

Entesos?